

նի վրայէն Պարսկաստան մտաւ, ու Դավթէծ գնաց: Հոն փոխարքայէն մեծ պատիւ գտաւ. քանի մը օր վերջը լուսաց սահմանագլխէն անցաւ, ուր երկու խաղախ զինքը բռնեցին ու գերի տարին:

Հատ դիպուածներէ վերջը, որոնք հոս պատմելն աւելորդ կ'ըլլայ, Իշխայֆֆէր Խւրոպա դարձաւ, երբ իր հայրենակիցքը խոռվութեան մէջ կը ծփային: Հոկտեմբերի 30^{ին} Պահեստ մտաւ, և երկրորդ օրը իր ընտանիքը տեսաւ: Ո՞եծ Ճանապարհորդութիւն մը ըրած էր, սակայն իր փափաքը չէր լցուած. 1854^{ին} նորէն Ճամբայ ելաւ նոր քննութիւններ ընելու համար, և երկրորդ անգամ մըն ալ աշխարհիս չորս կողմը պտըտիլ սկսաւ:

Մեացածն ուրիշ անգամ:

ՊՕՂՈՍ ՔԻՒԼՀԱՆՃԵԱՆ
ԱՀ. Մուրատ. Վարժ.

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Գորեա երկիրն և գորեացիք:

Դարեա թերակղզին շատ քիչ Ճանչ ցուած է Խւրոպացոցմէ, որովհետեւ երկիրն բնակիցքը օտարականներու թող չեն տար ներս մտնելու: 1653 տարւոյն՝ քանի մը հողանտացիք նաւակոծութը մը հոն նետուելով, տասուիրեք տարի հոն գերութեան մէջ մնացին, և երբոր հուսկ ուրեմն կրցան փախչիլ անկից, տեղեկութիւն մը հրատարակեցին այն երկիրին վրայօք: Իսօրուան օրս կը գտնուին հոն քարոզիչք որ Ճարտարութեամբ ներս մտած են և քրիստոնէութիւնը կը տարածեն ծովեալ անհայտ:

Իսօր թերակղզին հարկատու է Զինաստանի. կ'իյնայ ընդ մէջ 34°, 16' և 43° հիւսիսային լայնութեան, և ընդ մէջ 122°, 12' և 128° արևելեան երկայնութեան: Իարեբեր երկիր է, և

նոյն բերքերն ունի՝ ինչ որ ունին Ո՞անցուրիա և Զինաստանի հիւսիսային կողմերը: Կրեն բողործիքը պատող ծովերուն մէջ՝ հազարէ աւելի կղզի կայ. մայրաքաղաքը՝ Հան-եանկ-չինկ կ'ըսուի, որ լերանց մէջ շինուած է, բարձր և թանձր պարիսպներով ամրացած, բազմամարդ է, բայց չենքերը խեղճ: Ինաց ՚ի մէկ քանի լայն փողոցներէ, բոլոր միւս փողոցները նեղ և օձապտոյտ են, ուր օդը շրջան չկրնար ընել, և որոնք լի են աղտեղութեամբք: Տուները, որ սովորաբար կղմինտով ծածկուած են, ցած են և նեղ. երկու զատ զատ մասեր կը բաժնուին, առջեկ մասին մէջ երիկ մարդկանց բնակարանն է, ուր կ'ընդունուին այցելութեան եկողները. իսկ ետեկ մասին մէջ կանայք կը բնակին: Վիչչ խուցեր կը գըտնուին որ երկու խորանարդ մեդրէ աւելի մեծ ըլլան, և անկողին ու աթոռ ունենան: Ճանց ամենէն էական կարասին է կերակրոյ սեղանը, որ գրեթէ յիսուն հարիւրորդամեդր բարձր կ'ըլլայ, նոյնչափ լայն և ութանկիւնի ձեւով: Ուղանի սպասները, որ սովորական յախճապակիէ կամպղնձէ կ'ըլլան, հետեւեաններս են. այլ և այլ մեծութեամբ սկաւառակներ, զոյգ մը գաւազանիկներ և պղնձէ դգալ մը: Հատ տեսակ կերակուր ըննին Վարեկացիք. բրնձով, զարապղպեղով՝ և աղած ձըկամբ սովորաբար գոհ կ'ըլլան: Ուրիշ կանաչեղէն չեն ուտեր, բայց եթէ տեսակ մը չինացի կաղամբ, ջղախոտն՝ ու վայրի պառւու ձարը¹: Լզան ու շան միս կը գտուի ՚ի Հան-եանկ-չինկ, բայց գաւառներուն մէջ դժուարին է գտնելը: Ոսվորական ըմպելիքնին այն ջուրն է՝ որուն մէջ բրինձն եփած կ'ըլլան:

Վարեկացիք ժողովուրդը իրեք դաս կը բաժնուի. ազնուականք կամսերունդք այն մարդկանց որ թագաւորութեան մէջ մեծ պաշտօն մը կատարած են.

¹ ՏՏ. Պահ պիուեր:

² ՏՏ. Սինէւէ օթ:

³ ՏՏ. Եպահ դաւարը գաւառ:

Այր Գորեացի

միջին դաս , որ ամենայն կարգի վաճառականներն են . և երրորդ՝ ռամիկը : Ի զնուականներն այնպիսի կարողութիւններն , որ թագաւորն իսկ չհակառակ կիր անոնց . ամէն բան կրնայ ընել ազնուականն ու անպատիժ կը մնայ , որովհետեւ օրէնքի ենթակայ չէ հոն : Ի նոր համար ազնուականութիւնը գորէա-

ցւոյ մը համար առաջին պայմանն է երշանկութեան , որուն հետամուտ կ'ըլլայ իր բոլոր ուժովը :

Ո երէն վար Ճերմակ կտաւէ զգեստ կը հագուին Պարէացիք . տափատնին լայն է , իսկ ծնկէն վար զանկապաններ ունին . վերի զգեստնին գաղղիական ուղինէո՛ ըսուած լոգին կը նմանի , և

թե երեն վար երկու ժամանենով հաստատուած է , որովհետեւ կոճակի գործածութիւն չունին իրենք ամենենին . Ճերմակ կաշիէ կօշիկ կը հագնին , որ վայելուչ է . և զլուխնին ալ երկայն և նեղ սև ձիու մազէ գլխարկով մը կը ծածկեն : Այսոյ հագուստը ձեւի կողմանէ նոյն է առջինին հետ , միայն թէ անթափ կտաւէ է . կօշիկներուն տեղ՝ յարդէ տրեխներ կը հագնին , և սովորական գլխարկին տեղ՝ ուսւոյ ոստերէ շինուած կիսակոնածեւ մեծ վրան մը կ'անցընեն գլուխնին , որուն ծայրերն ինչուան ուսերը կ'իջնան : Այս որովհետեւ կը համարին իրենք թէ սգոյ մէջ եղող մարդը՝ բարսովին ընկղմած պիտոր ըլլայ տիրութեան մէջ , բան մը պիտի չտեսնայ և բան մը պիտի չլաւ՝ որ միտքը ցրուի , անոր համար երեսնին ալ կը գոցեն պատիկ քօղով մը :

Կանայք բաց'ի տափատէն՝ որ աւելի նեղ է քան զերիկ մարդկանցը , ներքնակ մը կը հագուխն կտաւէ կամ մետաքսէ , որուն գոյնն ըստ հասակի ամաց կը տարերի . վարդագոյն կամ դեղնագոյն կը հագուխն օրիորդները և նոր կարգուածները , մանուշակագոյն՝ երեսուն տարուընէ վար եղող կանայք , և սպիտակագոյն՝ տարեց կանայք : Իրենց պարեգօտնին կատագոյն լայն կտաւմըն է՝ զոր վրանին կը պլլեն , և զոր գոտւով մը հաստատուն բանել կու տանւ : Ովորական կարգի կանանց , որ ազատ համարձակ տնէն գուրս կ'ելլէն , պարեգօտը ինչուան ոտքը չիջնար . բայց ազնուական կանայք որովհետեւ իրենց սենեակներէն գուրս տեղ չեն քալեր , անոր համար իրենց պարեգօտն աւելի լայն է և ինչուան գետին կը հասնի :

ՀՆԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

Ճանապարհորդուրիւն Պողիկտևոփի ի Հովիմ :
(Տես երես 45)

Քանի որ Հովմ հարստութեամբ չէր Ճոխացած , կանայք իրենց երկանց օրինակին հետևելով տափանելի և աշխատալից կեանք մը կ'անցընէին : Իրենց բնակարանները փակուած՝ իրենց զբաղանքն էր տղաքնին սնուցանել , բուրդ մանել , կամ ասուի հիւսելորով իրենց ընտանիքը հագուեցնեն : Կամաց կամաց այս պարզութենէն հեռացան , և սկսան հարուստ զարդերով զարդարուիլ , երբ ոպական օրէնքը Ց40 տարուոյն հրատարակուելով հաստակապետութեան վանդի մը ժամանակ , զանոնք ստիպեց նախնի ժամանակոց պէս անպահոյն զգենուուլ : Վասն զի խստիւ արգիլուեցաւ որ իրենց զարդարանքներուն մէջ կէս ունիկէ աւելի սկի չգտնուի , այլ և այլ գոյներով ըդգեսներ չհագնին , և կառքով քաղքին մէջ չպըտալին : Սակայն երբոր պարագաները աղէկի փոխուեցան , այս օրէնքը անզգալի կերպով կամաց կամաց մոռցուեցաւ , մինչեւ որ ՑՑՑին բուրդովին վերցուեցաւ : Անկէ ետքը կանանց զեղսութիւններթալով աւեցաւ . և երբ Հռոմայեցիք Ասիա մտան , ալ անկէ ետքը ոչ չափ ոչ սահման ունեցաւ :

Մէծ զարմէ կնիկ մը հաստակաց տեղմը երեան ելլելու կ'ամընայ՝ թէ որ վերէն 'ի վար մարդորիտներով , ոսկով և ակունքներով զարդարուած չըլլայ : Բայց թէ որչափ ինտամք կը տանի գլխուն զարդարանքին համար , դժուարին է բացատրելը : Նախ պէտք է մազերը զտուած ջերով լուացուին , որպէս զի աւելի կենդանի գոյն մը առնուն . ետքէն աղնիւ և հոտաւետ ոգիներով կ'օծէ զանոնք , սոկիէ ցանցակերպ վարսակալի մը մէջ կ'առնէ , և վայելապէս ուռեցընելով ծիրանեգոյն երիզներով կամ գեղայարմար չըլլաներով կը հաստատէ , և կամ պարզ սոկիէ երկայն գնդասէ զով մը բռնէլ կու տայ զանոնք : Երբեմն ալ՝ որպէս զի երկանը միտքը այնպիսի գաղափարներ ձգէ՝ որ միշտ կ'ախորժի , սազաւարտի ձեռվ կը շտկէ իր մազերը : Բայց թէ որ բնութիւնը կամ գիտուածը իր գլուխը այս ամենէն գեղեցիկ զարդէն զրկէ . Ճարտար հնարքներով այս պակասութեան աեղը կը լեցընէ : Այս աստիճանի հասած են այս հընարքները , որ շատ անդամ հնդկասանի փղոսկը իրենց բերնին առջի կենդանութիւնը կու տայ : Ուրիշ անհամար միջոցներ ալ 'ի գործ կը գնեն կանայք իրենց պակսութիւններն ուղղելու , կամ գեղեցկութիւնը գուրս ցատկեցնելու :

Գլխու զարդարանքնեն ետքը , կօշին աւելի իրենամք կը տանին Հռոմայեցի աիկնայք : Իրենց կոշիկը է երիկ մարդկանց կօշին , միայն թէ աւելի ազուոր և աւելի թեթևէ է . սովորաբար Ճերմակագոյն է և մերժ ալ ծիրանեգոյն , քիչ մը դէս ՚ի վեր դարձած ծայրով , և մարդբատվ ուսկուվ ծածկուած :

Իրենց հագուստը , որ սրաւ կը սուի , միշտ ծիրանեգոյն ներկած աղնիւ բուրդէ է , և եղերբու